

عنوان مقاله:

ساقی باذل، سبک و مضمون ساقی نامه باذل مشهدی در حمله حیدری

محل انتشار:

فصلنامه پویا در آموزش علوم انسانی، دوره 8، شماره 26 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

علی بلاغی - استادیار گروه زبان و ادبیات، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

ساقی نامه از انواع شعر غنایی است که شاعر با مخاطب قرار دادن ساقی، مضامینی را در بی اعتباری دنیا، جفای روزگار، غنیمت شمردن فرصت و پند و اندرز و حکمت بیان میکند. باذل مشهدی که در قرن دوازدهم به تقلید از شاهنامه فردوسی، زندگی و جنگهای پیامبر (ص) و رشادتهای علی (ع) را در منظومه حمله حیدری به نظم در آورده است، در شروع و تلاقی داستانها، ابیاتی در قالب مثنوی و بحر متقارب (دو ویژگی ساقی نامه) سروده است. در این مقاله تلاش شده است تا با تامل و بررسی ابیات این منظومه، به این سوال پاسخ داده شود که: سبک ساقی نامه باذل چیست و الگوبرداری از شاعران گذشته و شگردهای وی در به کارگیری و بهره مندی از این ساقی نامه ها چگونه است؟ ساختار نحوی کلام باذل در این ساقی نامه ها آمیزه ای از زبان حماسی و غنایی است که زبان حماسی فردوسی، تعلیمی سعدی و غنایی نظامی و عامیانه سبک هندی را تداعی میکند. لغات و ترکیبها بیشتر غنایی است. اندیشه های بلند و مضامین حکمت-آمیز رگه های تفکر ساقی نامه های او را میسازد. از جهت ادبیت کلام نیز مختصات سبک فردی باذل بر پایه تقلید استوار است اما تعبیر و ترکیباتی نو نیز ابداع کرده است.

کلمات کلیدی:

ساقی نامه، حمله حیدری، باذل مشهدی، سبک و مضمون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1569813>

